

Bælgerbefolkningen paa Værø, fuldkommen grundløse, thi Bælgerbefolkningen har ikke nogenjomhøjest Andel i det Skete. Det var 7 Skoledrenge fra Navigationskolen, som var indbudt af Steenstrups egen gode Ven, Skolemesteren, til dette Møde, men det synes ikke, at Steenstrup har slaaet synderlig an paa dem, de sad først og ventede paa ham i halvanden Time, de sad og drak og blev saa døddrukne, at 3 af de 7 havde den største Møie med at slæbe sig afsted. Det er det sidste Hold, der har overskaldet Steenstrup, disse drukne Børn, der hjalp hinanden op af Grøfterne, og de fire delte sig i to Hold paa to hver, og disse var det, som bragte Steenstrups Høiefæller i en saadan Fare. Jeg kan ikke se, at Bælgerbefolkningen paa Værø kan være ansvarlig for saadanne Polituordener, der finder Sted i alle Kredse. At man kan gjøre et saa stort Nummer ud af nogle lyftige Sømand, der ere i den Alder, hvor man kun har liden Betænkthedsomhed — saavidt jeg veed, har ingen af dem naaet 18 Mars Alderen — er aldeles latterligt. Naar der saa tales om, at Steenstrup som Følge deraf er bleven forhindret fra at holde Bælgermøder, som mulig kunne have Indflydelse paa Balgets Udfald, er det ogsaa komisk. Til Marstals Sogn, hvor det foregik, har Steenstrup tidligere staaet i det intimeste Forhold; den Gang udbragte han ved enhver Leilighed et Vene for de brave Folk fra Marstal, den Gang stemte de nemlig paa ham. Men da Steenstrups Ansættelse senere ikke faldt sammen med Marstals, forlod de ham, og ved sidste Valg havde han ikke en eneste Stemme fra Marstal. Han har holdt fire Møder i Marstal under denne Valgbevægelse, saa det er dog en komisk Paastand, at Balgets Udfald vilde være blevet et andet, dersom han havde holdt endnu flere Møder. Jeg vil slutte med den Bemærkning, at naar saadanne ubetydelige Drengestreger skal pustes op til store Spørgsmaal, og man insulterer en hel Valgkreds' Befolkning for disse Drengestreger, saa veed jeg ikke, hvad Navn man skal give det. Jeg tror, det ærede Medlem her kan anvende de Udtryk paa sig selv, som han anvendte paa Høire.

Bingel: Jeg har i Dag først at svare paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra den Mand, hvis Valg jeg i dette Dieblit bekjæmper, og jeg skal da først sige, at han har misforstaaet mig aldeles, naar han har troet, at jeg vil sætte hans personlige Færd i Forbindelse med den Brutalitet, som jeg har paataalt. Det er saa langt fra, at jeg

tværtimod overalt, hvor jeg har færdebes i Landet og har talt om Høire, udtrykkelig har fremhævet en Modsætning imellem et dobbelt Høire. Der er et fint og nobelt Høire, som i Følge sin Natur maa være i vor Udvikling og er nødvendigt der, et Høire, som jeg mener er blevet forblindet og, forkræmt ligeoverfor den Del af Befolkningen, som jeg har den Være at tale for her, men som i sine Principer staar der, hvor vi maa ønske, de staa, og som vi maa ønske, at der er Folk i vort Samfund der staar, Folk, som jeg mener blot ere komne i en tilfældig og udvortes Forbindelse med al den Raahed, jeg talte om i Gaar. Og naar jeg nu hørte den ærede Amtmand tale her, saa skal jeg ikke nægte, at jeg følte ligesom et Pust fra dette Høire, som jeg saa underligt længtes efter, og som jeg troer, vi skulle komme i Forstaaelse med. De skulle komme til at forstaae, at vi ikke ere saa flemme, som de tro, medens vi ikke have glemt, at de ere vore Medborgere, om de ogsaa nu ere forkræmte overfor os og ofte have besynderlige Forestillinger om vor Raahed, Egoisme osv. Jeg har altsaa ikke i Amtmandens . . .

Den midlertidige Formand (Berg):

Det ærede Medlem vil erindre, at vi her i Thinget betegne Medlemmerne ved deres Kredsens Navn.

Bingel: Da dette Valg endnu ikke er anerkjendt, mente jeg ikke, at denne Regel gjaldt her, men jeg bøier mig naturligvis for den høitærede Formands Udtalelse. Jeg siger altsaa, at da det ærede Medlem — som jeg ikke desto mindre dog haaber ikke skal blive Medlem — i Gaar talte, saa forekom det mig, som om jeg hørte en Røst fra denne Side, og jeg skal bestræbe mig for at svare med al den Høflighed, som en saadan Røst fortjener at svares med. Jeg vil da sige, at hvad jeg nu har hørt om Overskaldet baade i Gaar og i Dag, det stemmer lidet med, hvad jeg har set af Hr Steenstrups Indberetning og stemmer lidet med, hvad en her tilstedeværende Folkethingsmand, som har særlig Leilighed til at se de lokale Blade derne fra Smaaøerne Syd for Fyn, har berettet mig; han kom nemlig i Gaar hen til mig og sagde: Jeg har faaet et ganske andet Indtryk ved at læse de lokale Blade. Overhovedet har jeg faaet en Fornemmelse af, at naar her er Tale om Dreng, maa dette tages i gammel dansk Betydning, i den Betydning, hvori det tages, naar der tales om „de tapre danske Dreng“, der „maa i Leding gaa“. Jeg tror, at de have været temmelig